

Be to, Komisija tvirtina, kad Graikijos Respublika nepriėmė būtinų priemonių tam, kad būtų užtikrintas normų dėl apsvaiginimo skerdžiant laikymasis ir tinkamas skerdimo tikrinimas ir kontrolė.

Komisija nurodo, jog tiek iki pasibaigiant argumentuotoje nuomonėje nurodytam terminui, tiek jam pasibaigus, nežiūrint atitinkamų Graikijos valdžios institucijų pastangų, Graikijos Respublika nepriėmė visų priemonių, kad užpildytų jai nurodytas spragas. Didžioji dalis Graikijos valdžios institucijoms pateiktų rekomendacijų nebuvo įgyvendintos arba buvo įgyvendintos nepakankamai. Be to, siuntų ataskaitos kelia rimtų abejonių dėl pirmiau nurodytų nuostatų įgyvendinimo.

⁽¹⁾ OL L 340, 1991 m. gruodžio 11 d., p. 17.

⁽²⁾ OL L 3, 2005 m. sausio 5 d., p. 1.

⁽³⁾ OL L 340, 1993 m. gruodžio 31 d., p. 21.

2007 m. rugsėjo 12 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Société Papillon prieš Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique*

(Byla C-418/07)

(2007/C 283/32)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Société Papillon

Atsakovė: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Prejudiciniai klausimai

1. Jeigu mokesčių lengvata, kylanti dėl „integruoto apmokestinimo“ schemos sukelia padarinius apmokestinant grupės patronuojančią bendrovę, kuri gali kompensuoti pelną ir nuostolius, kuriuos gavo ir patyrė visos integruotos grupės bendrovės, ir pasinaudoti šios grupės vidaus operacijų mokesčių kompensavimu, ar iš Bendrojo mokesčių kodekso

223 A ir kituose straipsniuose apibrėžtos tvarkos kylantis negalėjimas į integruotą fiskalinę grupę įtraukti patronuojančios įmonės subdukterinę bendrovę, jeigu pastaroji pirmajai priklauso per kitą jos dukterinę bendrovę, kuri būdama įsteigta kitoje Europos bendrijos valstybėje narėje ir nevykdyma Prancūzijoje veiklos, nėra apmokestinama Prancūzijos pelno mokesčiu ir todėl ji pati grupei priklausyti negali, sudaro įsisteigimo laisvės apribojimą dėl patronuojančios įmonės pasirinkimo valdyti subdukterinę bendrovę per Prancūzijos dukterinę bendrovę ar konkrečiu atveju per kitoje valstybėje narėje įsteigtą dukterinę bendrovę, mokesčių padarinių?

2. Jeigu atsakymas yra teigiamas, ar toks apribojimas gali būti pateisinamas būtinybe išsaugoti „integruoto apmokestinimo“ sistemos darnumą, visų pirma, grupės vidaus operacijų mokesčių kompensavimo mechanizmus, atsižvelgiant į padarinius sistemos, pagal kurią kitoje valstybėje narėje įsteigta dukterinė bendrovė laikoma priklausančia grupei tik dukterinės bendrovės netiesioginio valdymo sąlygos įvykdymo tikslais, jai visiškai netaikant grupės schemos, nes ji nėra Prancūzijos mokesčio mokėtoja, arba bet kuriuo kitu privalomuoju bendrojo intereso pagrindu?

2007 m. rugsėjo 12 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Švedijos Karalystę*

(Byla C-419/07)

(2007/C 283/33)

Proceso kalba: švedų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Mojzesowicz ir V. Bottka

Atsakovė: Švedijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad neteisingai perkeldama 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvos 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkos (¹) 2 straipsnio Švedijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų.

— Priteisti iš Švedijos Karalystė bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Švedijos vyriausybės išduodamos skaitmeninio transliavimo licencijos yra priemonės, be kita ko, reglamentuojančios skaitmeninio transliavimo paslaugų naudojimą ir netiesiogiai tokių paslaugų teikimą Švedijos Karalystėje. Reikalavimai numatyti šiuo metu galiojančiose licencijose, pagal kuriuos licencijos turėtojas turi atitikti bendradarbiavimo susitarimo 2 skirsnį, netiesiogiai sukuria valstybės įmonės *Boxer* monopoliją prieigai prie kontrolės paslaugų (įskaitant kodavimą), o tai pažeidžia Direktyvos 2002/77 2 straipsnio 1 dalį. Įpareigojimas laikytis šio bendradarbiavimo susitarimo skirsnio įmonėms norinčioms teikti visas skaitmeninio transliavimo paslaugas sudaro kliūtis pasinaudoti teisėmis, kurias joms siekiama suteikti Direktyvos 2002/77 2 straipsnio 1 ir 2 dalimis. Todėl Komisija nurodo, kad kiek tai susiję su signalų perdavimu ir transliavimo skaitmeniniu antžeminiu tinklu paslaugomis, Švedija neteisingai perkėlė Direktyvą 2002/77.

(¹) OL L 249, p. 21.

2007 m. rugsėjo 13 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Karalystę*

(Byla C-422/07)

(2007/C 283/34)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir D. Recchia

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- pripažinti, kad nepriėmusi nuostatų, būtinų užtikrinti geros laboratorinės praktikos laikymosi patikrą inspektuojant ir tikrinant tyrinėjimus chemijos pramonės produktų sektoriuje, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/10/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su geros laboratorinės praktikos principų taikymu ir jų taikymo cheminių medžiagų tyrimams patikra, suderinimo (¹) 3 straipsnį;
- Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija neturi duomenų apie tai, kad Ispanijoje būtų priimtos priemonės, būtinos užtikrinti patikrą, ar laboratorijos, vykdan-

čios tyrimus su chemijos pramonės produktais, laikosi geros laboratorinės praktikos principų. Be to, Ispanija nepaskyrė kompetentingos institucijos, atsakingos už patikrą, ar minėtos laboratorijos laikosi geros laboratorinės praktikos principų ir bet kuriuo atveju Komisijai nebuvo praneštas tokios institucijos pavadinimas.

Todėl reikia pripažinti, kad Ispanijos Karalystė vis dar nepriėmė nuostatų, būtinų užtikrinti geros laboratorinės praktikos laikymosi patikrą inspektuojant ir tikrinant tyrinėjimus chemijos pramonės produktų sektoriuje, kaip to reikalauja direktyvos 3 straipsnis.

(¹) OL L 50, p. 44.

2007 m. rugsėjo 13 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką*

(Byla C-424/07)

(2007/C 283/35)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Braun ir A. Nijenhuis

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad 2007 m. vasario 18 d. įstatymu dėl teisės aktų telekomunikacijų srityje pakeitimo (*Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften*) Vokietijos telekomunikacijų įstatyme (*Telekommunikationsgesetz*) nustatydamas naujus 3 straipsnio 12b ir 9a punktus, Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (¹) 6, 7 straipsnius, 15 straipsnio 3 dalį, 16 straipsnį ir 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (²) 8 straipsnio 4 dalį bei 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (³), 17 straipsnio 2 dalį.
- Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.